

Jubileumi, ötödik évnyitó zarándoklatunk beszámolóját köszönetnyilvánítással kezdem. Köszönöm mindazoknak az egyházi személyeknek, polgármestereknek, önkormányzati képviselőknek, zarándokoknak, segítőknak, akik az elmúlt években önzetlen munkával segítették a Magyar Zarándokút fejlődését, működését. Nekik köszönhető, hogy a Magyar Zarándokút eljutott jelenlegi szintjére, hogy ma már ezek járják az utat minden évben, és felejthetetlen élményt élnek át rajta.

2015. április 9-én este érkezünk meg Esztergomba. A Prímás Pincében tartottuk meg a Magyar Zarándokút Egyesület elnökségi ülését, ahol jóváhagytuk a Magyar Zarándokút fejlesztési koncepcióját. Zarándok vacsorával hangolódunk az ötödik (jubileumi) évnyitó zarándoklatra, majd elfoglaltuk helyünket a Szent Adalbert Központban kialakított zarándokszálláson.

Az útra induló zarándokok: dr. Barnáné Károsi Klára, Csepeli Ildikó, Cserhátiné Kovács Edit, Erzsike Párkányból, Firák Lászlóné, Lendvai József, Majorcsics Gábor, Mihácz János, Papp Zsolt, Rumi Imre, Rumi Mónika, Szabó-Kalmár Éva, Szabó László, Varga Miklós.

1 nap: 2015. április 10. péntek, Esztergom, Szent Adalbert Központ – Dobogókő.

Reggel a Szent Adalbert Központ előtti téren gyülekeztünk. Több mint harmincan jöttünk össze az induláskor. Zászlós zarándokaink közül eljött **Schmittné Makray Katalin, Nemcsák Károly** és **Varga Miklós**. **Nemcsák Károly** átadta a zarándok stafétát **Varga Miklósnak**, majd **Schmittné Makray Katalint** örökös zászlós zarándokként köszöntöttük. Rövid üdvözlés után **Romanek Etelka**, polgármester köszöntötte az induló zarándokokat.

Dr. Székely János püspök atya zarándokútra bocsájtó áldásával indultunk útnak, majd a bazilikában, a Bakócz-kápolnában közös imát mondtunk **Dr. Németh János** kanonokkal.

Az eddig kialakult szokásoknak megfelelően a Vaskapuig sokan mentünk fel. A Szűz Mária szobornál **Kassai Kálmán** vezetésével együtt énekeltük el a Boldogasszony Anyánkat. Vaskapu után a zarándokcsapat kicsit megfogyatkozva érkezett meg Pilisszentlélekre. Pihenőt követően, szinte megállás nélkül tettük meg az utat Dobogókőig. Az estét pedig, a vacsora mellett **Paulo Coelho** idézetekkel fejeztük be.

2. nap: 2015. április 11. szombat, Dobogókő – Pilisszentkereszt – Pilisszántó – Pilisszentiván.

Reggel ismét csatlakozott hozzánk **Lendvai József** korábbi pilisszentkeresztai polgármester és **Schmitt Petra** a barátjával. Jó hangulatban, szép időben vágunk neki a Pilis szívére övező hegyeknek. Pilisszentkereszt és Pilisszántó az útvonal egyik gyöngyszeme. Különösen a Csillagösvény és Sziklakápolna tesz mély benyomást a zarándokokra. A Pilisszántói templomban, majd az önkormányzat pincéjében eltöltött pihenő után, (elbúcsúztunk szentkeresztai zarándoktársainktól, aki remélem, azóta hazataláltak!) **Csicsmanczai Tamásné** polgármester asszony biztató szavaival indultunk tovább. A településről kifelé haladva meglátogattam **Szőnyi József** korábbi pilisszántói polgármestert, és a többiek után sietve hagytam el a falut. Még sötétedés előtt megérkeztünk Pilisszentivánra a plébánián kialakított zarándokszállásra, ahol **Mihácz János**, „zarándok-mesterszakács” már várt bennünket az „obeliszk-vaddisznó” pörkölttel. Korán nyugovóra tértünk a plébánia különböző helyiségeiben kialakított, igazi zarándokszállás hangulatot árasztó termeiben.

3. nap: 2015. április 12. vasárnap, Pilisszentiván – Budapest XII. kerület.

Templomlátogatással kezdtük a napot. Részt vettünk a vasárnapi szentmisén, majd azonnal indultunk, hiszen kicsit hosszabb hegyi szakasz következett a Pilisszentiván – Máriaremete – Makkosmária – Bp. XII. ker. Normafa útvonalon. Erre az etapra csatlakozott hozzánk **Szesztai Szép Eszter** zarándoktársunk. A XII. kerületi Mátyás király út 53.b. alatt lévő épületben kialakított zarándokszálláson már csak négyen maradtunk. A Magyar Zarándokút építésében is nagy szerepet vállaló **Szabó Kalmár Éva** és **Szabó László** zarándoksegítő barátaink vendégelték meg minket vacsorára, ahol beszélgettünk az út fejlesztésének legfontosabb feladatairól. Előkészítettük kerékpárjainkat, amelyekkel másnap folytattuk az utat.

4. nap: 2015. április 13.. hétfő, Budapest XII. kerület – Ráckeve – Szigetbecse.

A Magyar Zarándokút évnyitó zarándoklatainak történetében először kerékpárra szálltunk. Szinte szó szerint, mert **Majorcsics Gábor** zarándoktársammal az Istenhegyi úton lefelé az autók sebességével száguldottunk egészen a MOM Parkig. A Gellért-hegy oldalában a kijelölt gyalogos zarándokúti nyomvonalat követtük. Emlékeztem rá, hogy meredek lépcsők szaggatják meg az ösvényt, de nem tudtam, hogy ilyen hosszan. Nincs visszaút! A csomagokkal felszerelt bicikliket vállunkon vittük fel a hegyre, majd a Sziklatemplomhoz két keréken ereszkedtünk le. A Sziklatemplom mindig fantasztikus. Megnyugtató, pihentető, meghitt. Rövid időt eltöltve a templomban, megújulva, felfrissülve folytathattuk utunkat déli irányba. Köszönhetően **Nagyné Antal Anikó** és **Kerékgyártó**

Gábor önkormányzati képviselőknél is, akik útravalóval vártak minket a templomnál. A Lágymányosi-öböl parkján keresztül egészen a budafoki kikötőig gurultunk. Kis pihenő után szinte pillanatok alatt elhagytuk az M0 autópálya hídját és a Lakihegyi adó melletti, Szigetszentmiklós központjába vezető, gyalogosan mindig nagyon nehéznek érzett városias, zsúfolt, zajos, füstös, poros útszakaszt. A Szent Miklós templomban **Tádics Éva** és **Kocsisné Papp Mária** vártak minket és a templomban még zenés áhítatról is gondoskodtak számunkra.

A tököli repülőtér mellett hajtottunk fel a Duna töltésére, és Szigetújfaluban és Ráckeven álltunk meg rövid időre. Este érkezünk Szigetbecsére, ahol **Czár János** vendéglős, a helyi zarándokszállás üzemeltetője várt minket **Takács András** szigetbecsei polgármester és felesége társaságában. Itt csatlakozott hozzánk **Firák Lászlóné (Erzsike)** aki kerékpárral érkezett Kalocsáról. Közös vacsora alatt elemeztük a zarándokút működésének és fejlesztésének lehetőségeit.

5. nap: 2015. április 14. kedd, Szigetbecse – Szelid – Kalocsa.

Reggel **Vörös Sándor** polgármester és több dunavecsei lakos csatlakozott hozzánk, akik egészen Kalocsáig kísérték minket. Ez a nap a zarándoklat gasztronómiai napjává vált. Bőséges szigetbecsei reggeli után, a tassi Halászcserjében a kori időpontra tekintettel nem tudtuk elfogadni **Németh Gábor** polgármester meghívását egy halászlére. Azonban Dunavecseben a témaparkban ebédre vártak minket, amire már nem tudtunk nemet mondani. Kiadós ebéd után nehéz indulni, de a nagy táv miatt összeszedtük magunkat és útra keltünk. Soltra már könnyült gyomrunk. Szerencsére, mert **Nagy Sándor** a révbépusztai gazdaság működtetője (aki éppen készült Esztergomba, hogy elinduljon a Magyar Zarándokúton) kóstolóval várt minket. Nem sokkal később **Keresztély László**, hartai zarándoksegítő, a plébánossal és néhány helyi lakossal a közigazgatási határnál várt minket. Áldás, pogácsa és bor után tekertünk a hartai zarándokházig, ahol **Dollenstein László**, polgármester hartai kolbásszal várt minket. Gyönyörű látvány volt a tányérokra bővelkedő étel, de enni már alig bírtunk. Nem akartuk megsérteni kedves vendéglátóinkat, ezért a hartai kolbászhoz hurkát ettünk, mert a kenyér már nem fért belénk. A szelidi zarándokszállásnál már naplemente jelei mutatkoztak, nagyon hívogató volt a megújult zarándokház, hogy töltsük itt az éjszakát, de tartani kellett a menetrendünket, így nem sokat időztünk, de meg kellett kóstolni **Cserhátiné Kovács Edit**, zarándoktársunk, a ház gondnoka ételkülönlegességeit. Késő este érkezünk Kalocsára. Az egykori Hunyadi Kollégiumban kialakított zarándokszálláson **dr. Kiss Hajnalka** vezetésével a kalocsai zarándoksegítő csoport tagjai vacsorával vártak minket. Ezt a napot a zarándoklat gasztronómiai napjának tekintettük, de megállapítottuk, hogy naponta hatszor nem lehet étkezni zarándoklat közben.

6. nap: 2015. április 15. szerda, Kalocsa – Fajs – Baja.

Kipihenve indultunk Kalocsáról. Kalocsai zarándoktársaink csatlakoztak hozzánk, akik Bajáig kísérték és **Kőszegi Zoltán** a Magyar Zarándokút Önkormányzati Társulás elnöke, aki Bátaapátig kísért minket. A felújított temetői kálváriánál kezdtünk, majd a bátyai kálváriánál tartottunk egy kis pihenőt. A helyiek, **Tamaskó László** iskolaigazgató és **Markó Gábor** önkormányzati képviselő kalauzolásában néztük meg az iskolát és a régi iskolai

kápolnát. Fajszon megtekintettük a Duna-parti zarándokszállást. **Berta Zsolt** polgármester bemutatta a zarándokházat és az épületben lévő kiállítást. A Duna-parti töltesen jó tempóban folytattuk utunkat. A Szent László hídnál lévő zarándok szoborcsoportnál **dr. Kiss Hajnalka** evangéliumi ismertetője és a szobrok bemutatása után az érsekcsanádi Halászcseréig tekertünk. **Majorcsics Gábor** zarándoktársunk már előre megrendelte a halászlévet. Legnagyobb meglepetésünkre bajai delegáció várt minket. **Vedelek Norbert** alpolgármester és **dr. Zöld Lászlóné** tanácsnok, önkormányzati képviselő. Baján pedig a főtéren, ott ahol évekkel ezelőtt a bajai zarándokúti szakasz mérőkövét ünnepélyesen letettük, **Fekete Szabolcs** plébános fogadott minket és mondott áldást a zarándokoknak. Majd **Fercsák Róbert** polgármester fogadta a csapatot a Városházán. A vodicei kitérő nagyon kellemes volt, a természetbe ágyazódó Máriakönyve kápolnánál egy kis csendes áhítat pihentette meg a csapatot, ahonnan a Petőfi-szigeti Ifjúsági Szállóhoz, éjszakai szállásunkhoz hajtottunk.

7. nap: 2015. április 16. csütörtök, Baja – Bába – Ófalu – Mecseknádasd.

Nagyon szép reggelen indultunk Bajáról. Gábor kerékpár szervizeléssel kezdte a napot. Nagy szerencse, hogy éppen lakóhelye közelében, Baja térségében kellett javítani a biciklit, így viszonylag gyorsan végzett vele. Addig a Sugovica parton a lángososnál gyülekeztünk. Berendezték nekünk a vízparti teraszt (amelyet ebben az évben még láthatóan nem igazán használtak) és csodálatos környezetben reggeliztünk. Élveztük a bajai vízpartot, kimentünk a Türr István kilátóhoz. Közben megtekintettük az új kilátókat is, amelyek – úgy tűnik – főként díszletként szolgáló építmények, rengeteg építészeti kérdőjellel. A Gemenc Vándorpont épülete a híd mellett viszont igazi telitalálat. Rendeltetését, működését és építészeti kialakítását tekintve egyaránt. Noha hosszú út állt előttünk, valamilyen rejtélyes oknál fogva nem siettünk. A Vándorparti pihenő után kis kitérővel útba ejtettük a gemenci vadasparkot is. Közben Bába polgármestere, **Huszárné Lukács Rozália** telefonon közölte, hogy ebéddel vár minket, így kicsit gyorsabban vettük a tempót és átszerveztük programunkat. Mecseknádasdi vacsoránkat gyorsan lemondtam.

Bátán azonnal a Szent Vér Kegytemplomba mentünk. Már többször jártunk a templomnál, de soha sem jutottunk be az épületbe. Most polgármester asszony gondoskodott róla, hogy nyitva legyen. A templomban eltöltött idő, csendes elmélkedés, imádkozás nagyon jó hatással volt mindenkire. A település helytörténeti épületeinek megismerése is szép színfoltja volt a napnak. Nem beszélve az ebédről, amelynél tartármártással sikerült ízesítenünk a levest. (Polgármester asszony utólag elmondta: meglepődve nézte, hogy mit csinálunk, de nem szólt bele, mert azt gondolta, hogy felénk ez a szokás.) A tolnai dombok között érkeztünk Bábaapátraira, ahol **Kőszegi Zolittól** elbúcsúzva, megtartottuk „szokásos vitanapunkat”. (Tavaly is rendeztünk részletes közéleti beszélgetést.)

Sötétben érkeztünk Mecseknádasdra a Wekler panzióba. Ezen a napon mi voltunk az egyetlen vendégek, így még jobban élvezhettük a kivételes „kényelmet”. Reggel **Wekler Ferenc** polgármester látogatott meg minket reggeli közben, akivel a Magyar Zarándokút fejlesztési lehetőségeiről beszélgettünk.

8. nap: 2015. április 17. péntek, Mecseknádasd – Pécsvárad – Pécs.

Legnehezebb kerékpáros napunk következett a Mecseken át Pécs irányába. Az Esztergomtól megtett közel 400 km már éreztette hatását. A Skóciai Szent Margit keresztnél befordultunk a Réka-völgybe. A térkép szerint logikus útvonalnak tűnt kerékpárral is, de hamarosan kiderült, hogy nagy hiba volt. Néhány kilométeren át mentünk az Öreg-patak medrében, az ösvény többször keresztezte a patakot. A kerékpárokat toltuk és a vállunkon vittük, időnként hidakat építettünk, hogy átkelhessünk a bővizű patakon. Ráadásul kidőlt fák keresztezték rendszeresen az ösvényünket. Nagy nehézségek után jutottunk ki a Zengővárkony felé vezető erdei aszfalt útra, ahol éreztük, hogy nagyon erős déli, dél-nyugati szél fúj. Pécsvárad térségében kijutottunk az erdőből, védetlen területekre, sőt a forgalmas 6-os számú főúton is kellett mennünk egy ideig. Időnként olyan erős

szél fújt, hogy a lejtőkön sem tudtunk begyorsulni, ott is tekerni kellett. Az emelkedőkre pedig sokszor toltuk a biciklit. Meglehetősen fáradtan érkeztünk Pécsre. A Nagy Lajos Gimnázium kollégiumában működő zarándokszálláson a meleg zuhany alatt „éledtünk” fel ismét. Vacsorára **Varga János és felesége Orsi**, zarándoktársaink láttak vendégül minket saját házukban. Kocsival szállítottak el a zarándokszállásról és vissza. (Nagyon jól esett!) Sőt János gondoskodott kerékpárjaink elszállításáról is, mert az utolsó etapot gyalog tettük meg.

9. nap: 2015. április 18. szombat, Pécs – Máriagyűd.

Az utolsó nap mindig különleges egy zarándokúton. Az ember fejében ott motoszkál az eddig megtett út emléke. Érezzük az út végét. Szokásoknak megfelelően többen gyűltünk össze az indulásnál. Minden évben csatlakoznak hozzánk pécsi zarándokok, sőt eljött Szegedről **Horváth András** (Tanár Úr) is, aki már teljes évnyitó zarándoklaton is társunk volt. Nagyon jól esett a bicikli után a gyaloglás. Pogányig „teljes gözzel” gyalogoltam egyedül. A pogányi tónál tartottunk pihenőt, közel egy órát vártam a többiekre. Kis pihenő következett Bissén is, majd a Pyber kunyhónál vártuk be egymást és onnan együtt mentünk a máriagyűdi templomba, ahol **Rosner Zsolt** plébános úr várt minket. Zúgó harangszó közepette mentünk be a templomba és megérkezésünkkel kezdődött a szentmise. A mise utáni búcsúzás után testvérem kocsijába ültem és már csak arra emlékeztem, hogy hazafelé végig az járt az eszemben, hogy az Út gyönyörű, fantasztikus és felejthetetlen volt ismét.

Két héttel Máriagyűdre érkezésem után sem tudok sokkal többet mondani róla. Való igaz, hogy az Utat elmesélni nem lehet, azt át kell élni és át kell érezni. A Magyar Zarándokút kiépítésének gondolata a spanyol el Caminón fogalmazódott meg bennem. Talán ezért vetem össze időnként a két csodálatos utat, évnyitó zarándoklat után mindig le kell szögezmem, hogy a Magyar Zarándokút, a MI UTUNK, sokkal nagyobb hatású, mint az el Camino.

A Magyar Zarándokút Esztergomtól Máriagyűdig, észak-déli irányban, szinte országhatártól országhatárig szeli át az országot. Keresztmetszetet ad hazánkról. Természeti és épített értékeinkről. Az Út mentén élő emberek életéről, életmódjáról, akik rendkívül sok kedvességgel, megható vendégszeretettel fordulnak a zarándokok felé. Az Út során ráébredünk arra, hogy a Teremtő nagyon gazdag országgal ajándékozta meg a magyarokat. Vadregényes hegyekkel, erdőkkel, bővizű folyókkal, termékeny síksággal. Meg kell tanulnunk élni ezzel az adománnyal. Úgy gondolom, hogy aki végigjárja a Magyar Zarándokutat az képtelen lesz nem szeretni ezt az országot és az itt élő embereket.

2015. május 3.
Rumi Imre, zarándok